

вален и съдържанието е съвсем добре запазено. “Духът” на стиха витае през цялото време и преводът е много поетичен.

Римата в превода точно съответства на римата в оригинала. Тези рими се срещат точно на същите места и в шведския и в българския вариант. Не можем да кажем, че е абсолютно свободен или буквален превод, но е сигурно, че преводът сравнително добре следва оригинала. Например, в първи куплет Яворов римува *“де лампата гори, в поле от светлина”* със *“сянката на мъж и сянка на жена”*. А пък Ханес Хьолд римува *“sig teckna mörka mot gardinen ljus”* с *“en kvinna och en man, två skuggor i ett hus”*.

Думите

Чест прави на Ханес Хьолд, че е успял да улови нюанса в думите, използвани от Яворов, което от своя страна му е помогнало да намери точния еквивалент на шведски с малки изключения.

Например, на едно място Хьолд употребява думата “tjuter” за “крещят” където думата “skriker” би подходжала повече. Думата “tjuter” човек асоциира с дете или животно, което плаче, и не звучи добре на шведски. Може би преводачът Хьолд е искал с тази дума да предаде точно определен смисъл на тази драма между мъж и жена. Ето защо не може да се каже дали думата “tjuter” е точно или неточно използвана. Още повече не бива да се забравя и факта, че преводът е направен в началото на века.

Според мен Ханес Хьолд е направил един забележително добър превод, и по този начин е успял да доближи поне малко шведския читател до уникалното творчество на Яворов.